

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 374/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť K. Š., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 155/2003 a jeho rozsudkom z 27. apríla 2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 51/2008 a jeho rozsudkom z 25. marca 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. augusta 2011 doručené podanie K. Š., M. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 155/2003 a jeho

rozsudkom z 27. apríla 2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 51/2008 a jeho rozsudkom z 25. marca 2009.

Sťažovateľ sa už s odvolacou vecou obrátil na ústavný súd podaním z 15. júla 2011 (doručeným ústavnému súdu 19. júla 2011), ktoré ústavný súd odložil prípisom č. k. Rvp 1854/2011-13 z 10. augusta 2011.

Po odložení podania sťažovateľ doručil 24. augusta 2011 ústavnému súdu „*doplnenie*“ podania, ktoré ústavný súd posúdil ako nové podanie a kvalifikoval ho ako sťažnosť. V sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol, že namieta „*nezákonnosť rozhodnutia súdu vo veci 11 C/155/2003 na OS SR Bratislava 2 z dôvodu nezákonného zvýhodnenia odporcu, nezákonného a špekulatívneho použitia § 793 OZ a následne aj § 802 ods. 1 OZ*“, pričom ústavný súd žiada „*o zrušenie vynesených rozsudkov*“ okresného súdu a krajského súdu.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že „*len obnovené konanie je spôsobilé v tomto prípade preskúmať objektívnu pravdu aj v záujme rovnosti zbraní v súvislosti s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva Dombo Beheer B. V. v. Holandsko z 27. 10. 1993 a Ankerl v Španielsko z 23. 10. 1996 pri uzatváraní poisťnej zmluvy v tom, že poisťovňa pri zapísaní údajov z občianskeho preukazu, musí následne zapísať aj údaje zo zdravotnej dokumentácie rovnakým spôsobom*“.

Keďže prvostupňový súd sa s uvedenou skutočnosťou v jeho prípade nevyrovnal, sťažovateľ považuje tento jeho postup „*za odmietnutie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a to aj vzhľadom na uvedenú judikatúru*“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„*Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie zaručené článkom 46 ods. 1 ústavy SR a zaručené článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom na Okresnom a Krajskom súde pod sp. zn. 11 C 155/2003 porušené bolo.*

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1. 000 € slovom tisíc eur.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 11 C 155/2003 z 27. apríla 2007, ako aj rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 Co 51/2008 z 25. marca 2009 došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 dohovoru.

Skôr, než môže ústavný súd pristúpiť k prerokovaniu sťažnosti a rozhodnúť vo veci samej, musí preskúmať, či sú splnené všetky formálne podmienky ustanovené pre sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Zo zistenia ústavného súdu vyplýva, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 11 C 155/2003 z 27. apríla 2007 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 2 Co 51/2008-257 z 25. marca 2009 nadobudol právoplatnosť 21. mája 2009. Pretože sťažovateľ doručil ústavnému súde sťažnosť proti označenému rozsudku okresného súdu 24. augusta 2011, stalo sa tak zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd sa preto meritórnym preskúmaním opodstatnenosti námietok sťažovateľa uvedených v sťažnosti už nezaoberal a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti nerozhodoval ani o jeho ďalších procesných návrhoch uplatnených v návrhu na rozhodnutie vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2011